

Motion till riksdagen

1986/87:Jo904

Per-Ola Eriksson (c)

Vattenregleringsmedlen

I samband med sjöregleringar och kraftverksbyggen utdömer vattendomstolen s. k. vattenregleringsmedel som kraftföretaget måste erlägga i kompensationsform för de ingrepp som görs i en älv eller ett sjösystem.

Beloppets storlek bestäms i förhållande till den avkastning som en älvutbyggnad eller sjöreglering väntas ge. Kraftföretaget får sedan årligen betala utdömt belopp till länsstyrelsen i det län som berörs. Pengarna fonderas och förvaltas av länsstyrelsen.

Av dessa vattenregleringsmedel kan näringslivet i den kommun som är berörd erhålla stöd. Även kommunen är stödberättigad.

Villkoren för att erhålla bidrag från vattenregleringsmedlen är att pengarna skall användas till investeringar som främjar näringslivet, sysselsättningen och den allmänna servicen i den bygd som berörs av vattenregleringen. Kommunen kan inte erhålla bidrag till drift av kommunala verksamheter utan endast till investeringar.

Kommunen äger inte beslutanderätt över vattenregleringsmedlen utan denna utövas av länsstyrelsen. Kommunen är endast remissinstans och får möjlighet att yttra sig över de ansökningar som inkommer till länsstyrelsen från t. ex. företagen. Bidrag ur vattenregleringsfonderna fördelas av länsstyrelsen – i praktiken den tjänsteman som handlägger ansökningarna. Länsstyrelsens lekmannastyrelse tar sällan eller aldrig ställning till ansökningarna.

Enligt min uppfattning bör förvaltningen av vattenregleringsmedlen åvila den kommun där vattenregleringen skett i stället för som nu länsstyrelsen. Likaså bör kommunen ha full beslutanderätt över regleringsmedlen som härrör från vattenregleringar inom den egna kommunen.

Genom att överföra förvaltnings- och beslutanderätten över vattenregleringsmedlen från länsstyrelsen till kommunerna skapas förutsättningar för en snabbare ärendehantering. Dessutom kommer besluten närmare de människor som berörs. Detta är i linje med de strävanden om decentraliserat beslutsfattande som i övrigt präglar samhällsförvaltningen.

Eftersom länsstyrelsen för sin handläggning av inkomna ansökningar är beroende av kommunens synpunkter är det rimligt att kommunen ges det fulla ansvaret för vattenregleringsmedlen. Kommunstyrelsen bör utgöra det organ inom kommunen som får förvaltnings- och beslutanderätten över vattenregleringsmedlen.

Hemställan

Mot. 1986/87

Jo904

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställs

att riksdagen beslutar att förvaltning och beslut avseende vattenregleringsmedel skall överföras från länsstyrelsen till berörda kommuner.

Stockholm den 26 januari 1987

P.-O. Eriksson (c)